

Mål C-90/94

Haahr Petroleum Ltd

mot

Åbenrå Havn m. fl.

(begäran om förhandsavgörande
från Østre Landsret)

”Sjötransport — Varuavgift — Importtillägg”

Förslag till avgörande av generaladvokat F.G. Jacobs föredraget den 27 februari 1997	I - 4087
Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 17 juli 1997	I - 4142

Sammanfattning av domen

- 1. Bestämmelser om skatter och avgifter — Interna skatter och avgifter — Importtillägg som leder till högre hamnavgift — Kvalifikation som intern skatt eller avgift och inte som en avgift med motsvarande verkan som en tull — Villkor (EG-fördraget, artiklarna 9, 12 och 95)*
- 2. Bestämmelser om skatter och avgifter — Interna skatter och avgifter — Importtillägg som leder till högre hamnavgift — Diskriminering av importerade varor som kommer från en annan medlemsstat i förhållande till inhemska varor — Förbud — Räckvidd (EG-fördraget, artikel 95)*

3. *Bestämmelser om skatter och avgifter — Interna skatter och avgifter — Skatter och avgifter som inte är förenliga med gemenskapsrätten — Återbetalning — Preskriptionstid — Tillämpning av nationell rätt — Tillåtet — Villkor (EG-fördraget, artikel 95)*

1. Ett importtillägg skall bedömas inom ramen för artikel 95 i fördraget och inte inom ramen för artikel 9—13 i fördraget när detta tillägg leder till en högre allmän varuavgift, som läggs på importerade varor och som måste erläggas för användningen av handelshamnar i en medlemsstat, om den allmänna avgift som tillägget utgör en del av ingår i ett allmänt system för interna skatter och avgifter, som systematiskt tillämpas på olika kategorier av produkter, enligt objektiva kriterier och oberoende av produkternas ursprung och om tillägget är en integrerad del av själva avgiften och inte utgör en särskild avgift. Det sistnämnda villkoret är uppfyllt när tilläggets belopp uttrycks i procent av avgiften och tillägget och avgiften tas ut på samma rättsliga grund, vid samma tidpunkt, enligt samma kriterier och av samma myndighet och om intäkterna från detta går till samma mottagare.

2. Det strider mot artikel 95 i fördraget att en medlemsstat tar ut ett importtillägg på 40 procent då varor importeras från en annan medlemsstat med fartyg, vilket tillägg läggs på den allmänna varuavgift som tas ut på varor som lastas, lossas eller på annat sätt tas ombord eller ilandsätts i den förstnämnda medlemsstatens hamnar

eller i det muddrade hamninloppet till dessa hamnar.

En sådan differentierad beskattning, där det är själva importen som är kriteriet för åläggande av den högre skatten eller avgiften och där följaktligen per definition inga inhemska varor omfattas av den mest betungande beskattningen, kan nämligen inte anses vara förenlig med gemenskapsrätten.

3. Det strider inte mot gemenskapsrätten att på ett återbetalningskrav som grundas på en överträdelse av artikel 95 i fördraget tillämpa en nationell regel enligt vilken rätten att väcka talan vid domstol om återbetalning av avgifter som inbetalats utan grund preskriberas efter en frist på fem år, även om denna regel därmed får till verkan att helt eller delvis hindra återbetalning av de nämnda avgifterna.

Fastställande av skäliga tidsfrister för väckande av talan vid äventyr av preklusion, vilket utgör en tillämpning av den grundläggande rättssäkerhetsprincipen, kan nämligen inte anses medföra att det i praktiken blir omöjligt eller orimligt svårt att utöva de rättigheter som följer av gemenskapsrätten.